

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

במויג'רשי הכדורגל סיפרה הכתבה. דם וטרור על מוג'רש הכדורגלי. בשער הגליון: שרי-אוצר לוי אשכול.

גיליון העולם הזה, שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, כלל גביתתחקיר על קדחת הנסיעות של שרי ממשלת ישראל (ראה: ער). הובא פירוט מלא של נסיעות שרי ממשלת-ישראל. כאשר יאש הליגה ניצבים שרי האוצר המיסחר התעשייה, לוי אשכול ינחם ספיר, תחת הכותרת: הכיפה באה אל הכסיד: הובא סיפורם של נערים מהקיבוץ הדתי עין-צורים, שעברו יום של לימוד היכרות: שר ערבי בגליל, עורך, העולם הזה, אורי אבנרי, סיפר על סידרת רשות בחוצלארץ, תחת הכותרת: בין לונדון לניר-זרקה, על האלימות

קדחת הנסיעות של שרי הממשלה

מה מסתתר מאחורי התנגדות אשכול לנסיעת בוסמן?

אשכול ובוסמן נפגי הציבור

דשימת מלאה על נסיעות השירים

העולם הזה 1108, תאריך: 24.12.1958

השתנו הזמנים. אפילו במיסעות מהודרות מגישים את המאכל המבוקש, במחירים מפולפלים כמו בן. אולם אם לא תתערב הממשלה בכך, עלול הפלאפל להפוך, לדעתו של כהן, למאכל של מותרות.

טוהר המידות

במושג עולים בגליל מחפשים עיתונאי עברי אחר, כדי למלוך את ראשו. אצלנו עושים לפעמים דברים לא כל-כך טיבעיים, מתרחחים התושבים, אבל עם תרנגולות אף פעם לא שכננו? וכל זה למה? מפני שאותו עיתונאי כתב מאמר על הכפר, שכולו חיוב ותשבחות, אלא שהמאמר הסתיים במישפט המסעיר: "...אשר לשעות הערב והליל, יש לציין שהכפר נרם, והילת שלוה ושקט נסוכה עליו כבר בשעות הערב המוקדמות, כך שמרבית תושביו הולכים לישון עם התרנגולות."

השבוע הופיעה בעיתונות היומית מודעה בלשון זו: "הצילו רעבים ממות. ררוש פיקוח על הפלאפל הישראלי, כדי להוריד את המחירים שעלו בזמן האחרון. הורדת מחיר הפלאפל היא חיונית ובעלת חשיבות מדרגה ראשונה. מנת פלאפל יכולה לעלות 200 פרוטה בלבד — ובכך תצילו מרעב את אלה שאינם יכולים לקנות יותר מזה." היתה זו תרומתו האישית של כהן במערכה על הצלת המאכל הלאומי של ישראל.

אנשים

● ראשהממשלה דויד בן-גוריון: "אינני מכיר ארץ שיש בה חופש-עיתונות יותר גדול מאשר במדינת ישראל."

כזבים לילקוט

במישפט, אצל שליש היחידה, הואשם איציק שצחק, תמורה: לסמל אחר שלא מצא חן בעיניו. השליש הדביק לו 21 יום ריתוק מחנה. ממורמר מפסק-הדין יצא איציק החוצה, אני אגיש עירעור למג"ד: הכריז, למה לרץ? שאלו אותו, הרי גם שם תצא חייב. אני יודע, הוגיע אותם איציק, אבל אני רוצה שגם המג"ד ידע מה דעתי על הסמל."

● היועץ המישפטי לממשלת ישראל חיים ברקן, בתשובה לעיתונאי שביקש לראיין: אינני מוכן להתראיין, כי אינני רוצה שהציבור יחשוב כי ליועץ המישפטי יש על מה להצטרף."

● סיפור מעורר מחשבה סיפר השבוע ח"כ חרות ד"ר יוחנן באדר. כאשר נשאל על-ידי אישיות צרפתית חשובה מהן הזכויות שהוענקו לתכרייהכנסת בישראל, השיב לו באדר: בישראל אסור לאסור חברייכנסת לפי חוקי-החירום, הם רשאים לנסוע לחוצלארץ בכל עת שירצו, וכן הם יכולים לקבל בנקל מכשירי-טלפון בביתם. על כך העיר הצרפתי: אצלנו נהנים 45 מיליון נפש מזכויות אלה..."

קרב-אווירי בשמי הנגב ★ הקרב על הפלאפל ★ בן-גוריון וחופש-העיתונות

צנזורה ישראלית בפעולה

מודיבה, שרקדניותו הנאות נאלצו ללבוש חזיות, על-ימי הוראת הצנזורה הישראלית.

הסוחרים להעלות את מחיר החומוס, שממנו מכינים מלכיהפלאפל את מטעמיהם. טוען כהן: פלאפל זה מאכל בשביל אנשים שאין להם מספיק כסף בשביל לאכול בשר במיסעות. אם הממשלה לא תפקח על המחירים, לא יוכלו הקונים שלי לשלם את המחירים, ויישארו רעבים."

תולעים שחורות בחומוס. לא יהיה זה המשבר הראשון שפקד את עסקי הפלאפל בארץ. בשנת 1940 עבר על מוכרי הפלאפל משבר חמור מזה. פקחי מחלקת-הבריאות המנדטורית, שברקו את חומר הגלם שממנו מכינים את הפלאפל, מצאו כי הארוחה המשיבעה אינה צמחונית, כלל וכלל: בין גרגרי-החומוס נסתנו אף תולעים שחורות. מכירת הפלאפל נאסרה לחלוטין.

כהן עצמו מודה, כי הפלאפל שנמכר אז בכל קרדרחוב היה, מלוכלך במיקצת. אולם עתה

מזון הפלאפל המד

אחד האנשים הרואים ביותר בישראל היה השבוע אהרון כהן (50), מוכר הפלאפל הפופולארי של תל-אביב, שהחליף את שמו לפני כשנה מ-"המיואש" ל-"המאושר". כל הסיכויים כיום הם כי כהן יחזור שוב לשמו הקודם. מסביר כהן, שארשת הראגה אינה טרה מעל פניו העטורים בטורבאן לבן: פעם עלתה מנת פלאפל גרוש אחד. כיום עולה המנה 30 גרוש, ומי יודע אם לא יצטרכו להעלות עוד." התוצאה הבלתי-נמנעת של עליית המחירים: ירידת מיספר הקונים. הסיבה לעליית המחירים, לרבניו של כהן: התחרות הפרועה בשוק הפלאפל, המביאה את

העם מלכת האי-ודאות

בשמי הנגב, בין באר-שבע לאל-עריש, חוללה השבוע דראמה הטובה. תוך ריקה וחצי לה הסתיימה תקרית-גבול. מיסטריום של לה-אוויר ארכו למטוסי מצריים, אשר מזה כמה יעות עסקו בפעולות סיוור נרחבות מעל שטח ראל, במשימות צילום. ואומנם, נתקל המארב הישראלי בלהק של נ 17, שחצה את גבול סיני, אל תוך שטח ראל. זוג המיסטריום תקף את המיגים, ואחרי ב קצר ומהיר חזר הטייס הישראלי לבסיסו, ייע כי פגע כמה פגיעות באחד המיגים, ועלה עשן, כשחרטומו מופנה לכיוון יעריש. הטייס הישראלי הספיק לראות את י המיג נפלט אל מחוץ למטוסו, אחרי ופעיל את המפלט.

גבול לרימום. מה שנאמר לאחר מכן היה לי טיבעי, אך לגמרי לא נצור. בראיון עם זונאים, הירשה מפקד חיל-האוויר, אלון עזר צמן, לגאווהו להרקיע שחקים. אמרנו לעצמנו שאם תהיה לנו סבלנות קע"ם (מצריים) תהיה הסבלנות להמשיך יחות, הרי שסבלנות, בסיכומו של דבר, אתלם — נגיע לירי מגע, ולא היה לי ספק וצאה שכה מגע כזה ייגמר."

מוראל גבוה של לוחמים הינו דבר חיוני ויקר, צחון בקרב מהווה תמיד זריקה מרוממת וראל זה, אולם לרימום יש גבול מסוכן מאוד, שר אי-אפשר לחצותו מבלי לסכן את רוח וחס. הגבול הוא ההתרברבות. כי מילחמה היא ממלכת האי-ודאות. לוחם וצא לקרב חייב להיות חדור רצון לנצח: אולם וור לו ללכת שבי אחרי אמונה עיוורת גליונותו הוודאית, כי מסוכן לא פחות מכלי שק של האויב הוא הוילול ביכולתו של ויב.

ייצמן מוציא לשון

ישנת 1958 היה עזר וייצמן בן 34 בלבד, ובל כבר אז נחשב לשובב גדול.

היום: 25 שנה אחרי

במדור העולם הבא, השבוע לפני 25 שנה, פורסם בהעולם הזה חמשיר של אהרון כבר מגבעתיים — אז צעיר בראשית ררכו, מאוחר יותר כתב וחבר מערכת העולם הזה, וכיום חבר מערכת ידיעות אחרונות ואחד מבכירי העיתונאים בעיתון זה. זה לשון חמשיירי של כבר: מעשה בכחור בשם דן, / שהיה נורא גם וחוצפן. / בראותו איזו בת / הוא נעץ בה מבט / והשאר כבר עשה לה בגן.